

Dosarul nr. 2ra-2105/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. V. Chiselița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Evgheni Sterlețchi, reprezentat de avocatul Mihail Balaban,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Evgheni Sterlețchi împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții cu privire la încasarea contravalorii serviciului prestat necorespunzător, a prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Evgheni Sterlețchi și s-a menținut hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă :

La 13 aprilie 2018 Evgheni Sterlețchi a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Catol Lux”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții cu privire la încasarea contravalorii serviciului prestat necorespunzător, a prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 01 septembrie 2017, s-a prezentat cu automobilul de model Lexus n/î XXXXX, la autoservice-ul SRL „Catol Lux” amplasat în mun. XXXXX, pentru efectuarea lucrărilor de reparație al automobilului.

A specificat că în rezultatul diagnosticării preliminare, angajații pârâtului au comunicat că urmează a fi executate lucrări tehnice și anume: schimbarea și instalarea casetei de direcție, schimbarea și instalarea discurilor de frânare față, schimbarea suportului din față a stabilizatorului, schimbarea mâneicii de spate a stabilizatorului, schimbarea plăcuțelor de frâna din față, pivotarea discurilor de la frâna din față, reparația suporturilor din față.

După pretinsa executare a lucrărilor, reclamantul recepționând automobilul a constatat că „de facto” starea autoturismului s-a înrăutățit.

În acest sens, reclamantul s-a adresat cu o reclamație pârâtului prin care a solicitat remediere serviciilor prestate necalitativ, însă acesta prin răspunsul din 11 septembrie 2017, a refuzat în efectuarea unei expertize independente, motivând faptul că nu este împotriva unei expertize independente, doar cu condiția ca reclamantul să o achite din

contul său, fapt care contravine prevederilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului.

Evgheni Sterlețchi a relatat că s-a adresat unei companii independente SRL Sefriod Auto „Avalon Club”, în prezența reprezentanților autoservisului pârât - mecanicul Vitalie, responsabil nemijlocit de reparație și administratorul filialei SRL „Catol Lux” – Vlad, care după înțelegerea verbală între reclamant și pârât au convenit ca partea vinovată să achite diagnosticul mașinii și reparația.

Prin actele de constatare-diagnostică, Avalon Club a stabilit un șir de deficiențe ale automobilului care au survenit anume în urma prestării serviciilor necalitative de către SRL „Catol Lux”, în sumă de 13261 de lei pentru sistemul de frână și aproximativ 33335 de lei prejudiciu cauzat automobilului ca urmare a reparației necorespunzătoare, deoarece în urma pseudo reparației la caseta de direcție (reparată de SRL „Catol Lux” la un service anonim) nu a fost instalat corect un element care a cauzat defecțiunea cutiei de transmisie.

Totodată a afirmat că, atât SRL Sefriod Auto „Avalon Club” cât și Toyota Centru au refuzat să repare automobilul, motivând că nu au mai întâlnit așa defecțiuni cauzate de servicii necorespunzătoare, și nu au putut garanta că este soluționabilă problema. Astfel că reclamantul fiind nevoit să se adreseze companiei din Ucraina, or. Odessa, care este specializată anume în acest domeniu, achitând suma de 1530 dolari SUA pentru restabilirea cutiei și 80 dolari SUA pentru piesa de pe caseta de direcție, care nu corespunde poziției corecte.

De asemenea a specificat că suma de 1530 dolari SUA este mai mică decât suma de 33335 de lei care a fost menționată de către SRL Sefriod Auto „Avalon Club”.

A considerat că în speță, părțile au încheiat un contract de prestare a serviciilor de reparație, conform căruia pârâtul s-a obligat să repare automobilul reclamantului în contra costul serviciilor de 5526 lei, însă de facto a prestat un serviciu necorespunzător, fapt care în esență constituie neexecutarea contractului de prestare a serviciilor.

A mai indicat că reieșind din faptul că pârâtul din 11 septembrie 2017, era obligat să întreprindă acțiunile prescrise în art. 18¹ din Legea 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, acesta urmează a fi supus răspunderii legale sub forma încasării penalității legale de 5% pe zi, din costul serviciului neprestat, ceea ce constituie, începând cu data de 12 septembrie 2017 suma de 49734 de lei.

Reclamantul a declarat că în urma prestării serviciilor necorespunzătoare de reparație auto, i-a fost cauzat un prejudiciu material în valoare de 13621 de lei defecte frâna, 600 lei pentru diagnosticul Avalon Club, 1530 dolari SUA reparație cutie transmisie, 200 dolari SUA piese schimb hidrobloc, 200 euro cheltuieli de drum spre Odessa, Ucraina pentru procurarea pieselor și reparația automobilului.

A solicitat încasarea din contul SRL „Catol Lux” a contravalorii serviciului prestat necorespunzător în cuantum de 5526 de lei, a penalității legale de 5% pe zi în sumă de 49734 de lei, a prejudiciului cauzat în mărime de 13621 de lei pentru defecte frâna, 600 lei pentru diagnosticul Avalon Club, 1530 dolari SUA reparație cutie transmisie, 80 dolari SUA achitați pentru piesa de pe caseta de direcție, 350 dolari SUA pentru programarea computerului la automobil, 200 dolari SUA pentru piese schimb hidrobloc, 200 euro cheltuieli de drum, a prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins acțiunea.

La 21 noiembrie 2018 Evgheni Sterlețchi a declarat apel împotriva hotărârii din 24 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curții de Apel s-a respins apelul declarat de Evgheni Sterlețchi și s-a menținut hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin prisma art.10, 12, alin. (4), 16 lit.b), e), 18⁵, alin. (1) – (3) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la data de referință) a relevat că este corectă concluzia instanței de fond referitor la netemeinicia pretențiilor lui Evgheni Sterlețchi privind încasarea contravalorii serviciului prestat necorespunzător, din considerentul că, lucrările necesare reparației autoturismului Lexus GS300 cu n/î XXXXX, nu se regăsesc în actul lucrărilor îndeplinite nr. 28592 din 01 septembrie 2017 eliberat de SC „Catol Lux” SRL, cu excepția pivotarea discurilor de la frâna din față.

Astfel, Colegiul civil a menționat că prima instanță just a conchis că conform actului de defectoscopie a cutiei de viteze automate A760 datat cu 06 noiembrie 2017, întocmit de persoana fizica, antreprenor Loanici O.M., pisele necesare sunt „Overhaul”, piese fricțiune, ulei ATF, filtru, însa, este de remarcat că, lucrările de reparație vizează restaurarea hidrotransformatorului și reparația blocului hidraulic. De asemenea, a fost ajustat senzorul unghiului de întoarcere a volanului, a fost reparat blocul electronic de comandă a cutiei de viteză automată și actualizat softwar. Deci, nu au prezentat probe prin care să confirme existența temeiurilor prevăzute de art. 18⁵ alin. (1) - (3) din Legea 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, și anume că SRL „Catol Lux” poartă răspundere pentru prestarea incorectă sau necalitativă a serviciului.

Totodată, instanța de apel a decelat că este neîntemeiata și urmează a fi respinsă și cerința reclamantului privind încasarea contravalori: serviciului prestat necorespunzător în cuantum de 5526 de lei și penalitatea legala de 5% pe zi în mărime de 49734 de lei, sau, în speță, instanța a conchis asupra netemeinicii cerinței de încasare a prejudiciului material, și astfel, în situația respingerii cerinței de bază nu poate fi admisă o cerință subsecventă acesteia.

Colegiul a mai considerat că este neîntemeiata și corect a fost respinsă pretenția reclamantului Evgheni Sterlețchi privind încasarea prejudiciului moral, dat fiind faptul că reclamantul nu a prezentat probe prin care să confirme că SRL „Catol Lux” i-a cauzat un prejudiciu moral.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile primei instanțe expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material fiind aplicate corect.

La 15 iulie 2019 Evgheni Sterlețchi, reprezentat de avocatul Mihail Balaban a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, menționând că instanțele la emiterea acestora au aplicat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 11 iunie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 08 iulie 2019.

Astfel, recursul declarat la 18 iulie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Evgheni Sterlețchi, reprezentat de avocatul Mihail Balaban, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Evgheni Sterlețchi, reprezentat de avocatul Mihail Balaban, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Evgheni Sterlețchi, reprezentat de avocatul Mihail Balaban, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Evgheni Sterlețchi, reprezentat de avocatul Mihail Balaban împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Galina Stratulat